

Sygn. akt IV K 194/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Witek

Protokolant: Mariusz Zając

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin – Śródmieście w Szczecinie Danuty Łojewskiej – Sumisławskiej

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2015 roku sprawy

M. I.

urodz. (...) w S., syna B. i B. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 marca 2015 roku w S. przy ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającym stężeniu 1,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 11.05.2010 r., sygn. akt V K 669/10,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. uznaje M. I. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k., art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 (ośmiu) lat.

III. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 13 marca 2015 roku.

IV. Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 lipca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie) koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt IV K 194/15

UZASADNIENIE

M. I. nigdy nie uzyskał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. W nocy z 12 na 13 marca 2015 roku w S. spożył dużą ilość alkoholu w postaci wódki. Następnie wsiadł do samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wraz z A. W. (1), uruchomił go i ruszył nim. Jechał ul. (...) w kierunku pl. (...). W trakcie przemieszczania się zmniejszał prędkość, a następnie przyśpieszał bez wyraźnego powodu. Na pl. (...) został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji. Mężczyzna po opuszczeniu auta nie był w stanie logicznie się wypowiedzieć.

W wyniku przeprowadzonych badań stanu trzeźwości ujawniono u niego obecność alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,86 mg/l.

Dowody: - protokół wyjaśnień M. I. – k. 10-11,

- protokół zatrzymania osoby – k. 2,
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 7,
- protokół zeznań R. S. – k. 10,
- protokół zeznań D. D. – k. 11-12,
- protokół zeznań D. K. – k. 13,
- protokół zeznań A. W. (1) – k. 18-19.

M. I. w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych zniesionej lub w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia jego znaczenia albo pokierowania swoim postępowaniem. Jest uzależniony od alkoholu. Charakteryzuje go osobowość o cechach dys socjalnych.

Dowód: - opinia sądowo-psychiatryczna – k. 39-40.

M. I. ma 39 lat. Jest kawalerem, ojcem 15-letniego dziecka. Aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności. Przed osadzeniem w jednostce penitencjarnej utrzymywał się z prac dorywczych, osiągając dochód w wysokości 500-600 złotych. Nie posiada wartościowych przedmiotów majątkowych. Był osiem razy karany za przestępstwa umyślne, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 11 maja 2010 roku, sygn. akt V K 669/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono wobec niego również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Po raz ostatni został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 25 stycznia 2011 roku, sygn. akt V K 1637/10 za występki z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowody:- protokół wyjaśnień M. I. – k 27-28.

- dane osobopoznawcze – k. 25,
- dane o karalności – k. 14-16,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 11 maja 2010 roku, sygn. akt V K 669/10 – k. 36.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o wyjaśnienia M. I., zeznania R. S., D. D., D. K. i A. W. (2) oraz treść dokumentów w postaci opinii sądowo-psychiatrycznej, protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, odpisu wyroku, danych o karalności i osobopoznawczych.

M. I. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W trakcie przesłuchania na etapie dochodzenia ujawnił fakt spożycia dużej ilości wódki w nocy z 12 na 13 marca 2015 roku. Nie pamiętał ile alkoholu wypił. Oskarżony nie kwestionował kierowania samochodem marki O. (...) i zatrzymania go przez funkcjonariuszy policji. Wyjaśnił nadto, że nigdy nie posiadał prawa jazdy.

Sąd uznał stanowisko M. I. w przedmiocie sprawstwa zarzucanego mu przestępstwa za wiarygodne, ponieważ było zgodne z zeznaniami świadków. Nie negował on niekorzystnych dla siebie okoliczności. Potwierdził spożycie dużej ilości wódki, co znalazło odzwierciedlenie w treści protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem

elektronicznym. Nie ma racjonalnych powodów do uznania, aby wyjaśnienia oskarżonego, opisujące dopuszczenie się zachowania bezprawnego, nie odpowiadały rzeczywistości.

Podobnie ocenione zostały relacje R. S., D. D., D. K. i A. W. (2), bowiem wzajemnie się uzupełniały. Świadkowie szczegółowo przedstawiali swoje spostrzeżenia. Korespondowały one z treścią protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego. Funkcjonariusze policji to osoby obce wobec M. I.. W toku postępowania nie ujawniono okoliczności, które mogłyby wskazywać na posiadanie przez nich interesu w bezpodstawnym obciążeniu oskarżonego.

Wątpliwości nie budziła opinia sądowo-psychiatryczna. Sporządziły ją na zlecenie organu prowadzącego postępowanie karne osoby legitymując się odpowiednią wiedzą. Ekspertyzę wydano po zapoznaniu się z aktami sprawy i przeprowadzeniu badań. Wynikające z niej wnioski okazały się logiczne. Został również należycie uzasadnione.

Podobnie Sąd ocenił dokumenty w postaci protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, odpisu wyroku, danych o karalności i osobopoznawczych, gdyż sporządziły je uprawnione osoby, w przepisanej formie. Strony nie kwestionowały ich treści.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że M. I. w dniu 13 marca 2015 roku w S., znajdując się w stanie nietrzeźwości, odpowiadającym stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,89 mg/l, kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Czynił to, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 11 maja 2010 roku, sygn. akt V K 669/09 za występki z art. 178a § 1 k.k. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy. M. I. nie miał w chwili popełnienia występkę z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych zniesionej lub w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia jego znaczenia albo pokierowania swoim postępowaniem. Stwierdzone u niego uzależnienie od alkoholu oraz dysocjalne cechy osobowości nie wpłynęły na poziom poczytalności. Z tych względów Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu.

Przy wymiarze kary uwzględnił znaczną jego społeczną szkodliwość. Za taką oceną przemawiał poziom nietrzeźwości, w jakim znajdował się sprawca w czasie kierowania samochodem, który przekraczał 7-krotnie dopuszczalną normę, poruszanie się po centrum S., ulicą, na której niezależnie od pory dnia, przebywają piesi i inni użytkownicy drogi, co naraziło na niebezpieczeństwo dużą liczbę osób. M. I. prowadził pojazd mechaniczny, choć nigdy nie uzyskał do tego uprawnień. Sposób przemieszczania się nim, polegający na zwalnianiu i przyśpieszaniu bez powodu, świadczył nie tylko o braku umiejętności ale również zdolności zapewnienia panowania nad autem, co czyniło realnym spowodowanie wypadku komunikacyjnego. Na niekorzyść sprawcy przemawiała wielokrotna karalność, w tym za tożsame zachowanie a także prowadzenie nieustabilizowanego trybu życia, przejawiającego się brakiem stałego zatrudnienia przed osadzeniem w jednostce penitencjarnej. Podobnie Sąd potraktował brak wyrażenia przez sprawcę skruchy lub chociażby refleksji nad nagannością swojego postępowania, a jedynie artykułowanie dążenia do uzyskania warunkowego zawieszenia wykonania kary lub orzeczenia możliwie krótkiego okresu pobytu w warunkach izolacji więziennej.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeczono tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 8 lat, bowiem M. I. popełnił przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, polegające na kierowaniu samochodem przez osobę znajdującą się pod wpływem alkoholu. Uczynił to jako uczestnik ruchu. W ocenie Sądu okoliczności przedmiotowego zdarzenia wskazują, iż prowadzenie pojazdów przez oskarżonego zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Świadczy o tym dopuszczenie się po raz kolejny kierowania samochodem pomimo pozostawania w znacznym stanie nietrzeźwości, uniemożliwiającym, nie tylko zapanowanie nad autem, ale nawet logiczne formułowanie wypowiedzi a także nieuzyskania uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Okoliczności te miały również istotne znaczenie dla określenia czasu obowiązywania zakazu. Postępowanie sprawcy dowodzi tego, że orzeczony poprzednio tożsamy środek karny nie spowodował zmiany jego stosunku do obowiązujących przepisów. Czyn, będący przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie, wskazuje natomiast na to,

że stał się on osobą zdolną do sprowadzenia realnego zagrożenia dla wielu użytkowników dróg. M. I. przewoził autem inną osobę, po wypiciu wódki, której ilości nie był w stanie nawet w przybliżeniu określić.

Poczynione w niniejszym postępowaniu ustalenia nie dały podstaw do skorzystania przez sprawcę z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Zastosowanie wobec oskarżonego tegoż środka probacyjnego nie byłoby wystarczające dla zapobieżenia popełnianiu przestępstw. M. I. został dotychczas osiem razy skazany, w tym za tożsamy występki. Jego zachowanie nie miało zatem charakteru incydentalnego. Oskarżony pozostaje sprawcą niepoprawnym. Pomimo kolejnych skazań na kary bezwzględne nie modyfikuje swojego stosunku do porządku prawnego. Jest on niezmiennie lekceważący, o czym świadczy kierowanie samochodem osobowym bez uzyskania kiedykolwiek wymaganych uprawnień oraz w znacznym stanie nietrzeźwości.

Zawieszenie wykonania sankcji wobec osoby, która pomimo wydawanych wyroków dopuszcza się bezprawnych zachowań, byłoby sprzeczne z wymogami w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Mogłoby również utwierdzić sprawcę w przekonaniu, że popełnianie przez niego kolejnych przestępstw nie będzie miało wpływu na rodzaj i wymiar konsekwencji prawnych, a tym samym wzmocni poczucie bezkarności.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania.

Konsekwencją uznania M. I. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stało się także obciążanie go kosztami postępowania. Ich wysokość uzasadnia przekonanie o zdolności uiszczenia należności bez uszczerbku dla swojego utrzymania.